

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 9, dd. 22 november 1984.

Verantw. Uitg.: Paul Bijlens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publikatie van de Algemene Studentenraad van Leuven.

Veto wil zorgen voor een sensibilisering van studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de kombatieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij, studenten, verzetten ons ertegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan.

EN VERDER...

Acco onder druk	5
Criminologiekafé	4
Biologische statuten	5
Nicaragua	7
Aggregatiewerkgroep	6
Vrije Tribune Medica	2
Kortgelezen	4
Kritiek op 'GSK'	4
Amnestie en allergie	3
RvS-verslag	3
Muziek	6
Kringbladen	5
Kruiswoorden	8
Agenda en zoekertjes	8
Jos Van Pulderbos	7

Gents Studentenkorp heropgericht Subsidies op andere basis

In Gent worden op 1 januari e.k. de kaarten van het studentenleven grondig door mekaar geschud — of er zou zich nog een ware protestgolf moeten ontwikkelen. De Sociale Raad — dat is het ekwivalent van onze Leuvense Raad voor Studentenvoorzieningen — keurde er in september een voorstel goed van studentenbeheerder Koen Bostoen. In dat voorstel wordt de subsidiëring en de representatieve structuur op totaal andere leest geschoeid dan tot nu toe het geval was. De studentenorganisaties waarom het allemaal gaat, werden in de hervorming niet gekend. Ze mogen nu wel amendementen voorstellen om 'de scherpe kantjes' van het voorstel wat af te schaven. Maar in principe is de zaak beslist en wordt de nieuwe regeling van kracht bij het begin van het nieuwe boekjaar.

voorzitter. Bostoen verwacht bovendien dat er in het GSK minder polarisatie zal optreden dan nu tussen de konventen onderling en tussen de kleine organisaties en de grotere. "Hun macht zal ook gedeeltelijk wel afhankelijk zijn van de zuinigheid waarmee ze er mee omspringen: je moet macht niet te veel gebruiken."

Een zeer belangrijke opdracht voor het GSK ziet Bostoen in de voorbereiding van de Raad van Beheer: de vier officiële studentenvertegenwoordigers zullen nu eindelijk een discussieforum krijgen voor de standpunten die ze op de Raad van Beheer verdedigen. Die vier zullen ook in de toekomst met de wettelijk voorgeschreven verkiezingen aangeduid worden (voor een termijn van twee jaar), en kunnen in principe dus niet door het GSK afgezet worden: de wet voorziet de autonomie van de studenten in de Raad van Beheer. Maar daarin ziet Bostoen geen graten: "Je moet zien wie er echt de macht gaat hebben! De pers. Schamper bijvoorbeeld, zal toch vooral de visie van het GSK volgen. En de academische overheid zal zeker niet aanvaarden dat de studentenvertegenwoordigers heel anders praten dan het GSK. Overigens gaat het idee voor een dergelijke achterban van henzelf uit. Zij misten een achterban vooral tijdens het tweede jaar van hun mandaat, als ze zich al minder op hun verkiezing konden beroepen."

Ledenaantal

Een tweede luik van de nieuwe regeling herzielt de subsidiëring. Tot nu toe werd alleen de erkenning door de konventen aan bepaalde voorwaarden gekoppeld; daarna werd er vooral per activiteit gesubsidieerd. Dit vanuit de gedachte, dat het organiseren van een debat voor een kleine vereniging zeker evenveel kost als voor een grote. Van die idee neemt het nieuwe systeem sterk afstand: in de toekomst zullen formele kenmerken veel meer doorwegen in de subsidiëring. Het ledenaantal wordt het cruciale element, voor alle organisaties die meer willen doen dan losstaande activiteiten organiseren. Het systeem van Bostoen maakt namelijk een onderscheid tussen vertegenwoordigende organisaties en activiteitsorganisaties. Onder dat laatste worden dan vooral die groepen verstaan die zich nu ir. het cultureel konvent situëren: de groep mime, de fotoklas enzovoort. Een kwart à een derde van de subsidiepot blijft aan deze groep voorbehouden. De rest is voor de zgn. vertegenwoordigende verenigingen. Daaronder vallen dus alle belangenverdedigende, politieke en sociale werkgroepen en verenigingen.

Vanaf één januari zullen alle organisaties die nog subsidies willen zien, moeten voldoen aan volgende eisen: 1. ze moeten bestaan uit RUG-studenten, 2. ze moeten minstens tien activiteiten per jaar organiseren. (Op de paniek, die hierop bij een aantal kleinere verenigingen ontstond, ver-

duidelijke Bostoen dat ook vergaderingen als activiteit zullen tellen.) 3. ze moeten één jaar werken aan de unief. Voor de vertegenwoordigende organisaties komt hier als vierde eis nog bij dat ze elk jaar opnieuw twintig leden moeten kunnen bewijzen. Belangrijk detail daarbij is dat de ledenlijsten van de diverse organisaties mekaar niet mogen overlappen. De subsidiëring zelf zou daarna gebeuren op grond van het aantal leden en niet meer op basis van de activiteiten.

Formeel

Een en ander moet volgens Bostoen tegemoet komen aan een arrest van de Raad van State in februari van dit jaar. In dat arrest stelde de Raad van State dat de RUG (de Sociale Raad) wel geld mag geven aan de konventen, maar niet mag ingrijpen in de interne werking van de konventen. Volgens de Raad van State moest de rol van de Sociale Raad beperkt blijven tot het goedkeuren van budgetten. "Vroeger controleerde de Sociale Raad wel de inhoud van de statuten van verenigingen. Dat aksent wordt in de nieuwe regeling verlegd naar formele voorwaarden," aldus Bostoen.

Luc Baltussen

De beslissing van de Gentse Sociale Raad is niet op gejuich onthaald door de studentenorganisaties. Voor enkele reakties, zie p. 4.

Gentse studenten in een notedop

Te Leuven bestaat er één overkoepelende organisatie, die op vijf inhoudelijke terreinen actief is en daarvoor het grootste stuk van de subsidiekoek krijgt. Daarnaast zijn een vijftientigtal zgn. 'Vrije Verenigingen' erkend, waarvan de activiteiten op gelijke basis gesubsidieerd worden. Een rijk en sterk wisselend gamma niet-erkende verenigingen moet het zonder subsidies stellen.

In Gent ligt de situatie grondig anders. Men moet zich daar de zaken voorstellen als een verzameling zeer uiteenlopende vrije verenigingen. Om het wat overzichtelijk te houden zijn die verenigingen (een zeventigtal) gegroepeerd in zes 'konventen': het werkgroepenkonvent, het politiek-filosofisch konvent, het fakultiteitenkonvent, het cultureel konvent, het seniorenkonvent en het homekonvent. De vier eerstgenoemde konventen vormen de ruggegraat van het Gentse studentenleven. De konventen bepalen zelf welke verenigingen er in hun schot erkend worden, en elke organisatie heeft daarbij één stem.

Een echt actieve overkoepeling van de konventen bestaat niet. Alleen administratief wordt een en ander centraal geregeld: de erkende organisaties moeten steeds de bewijsstukken van hun activiteiten doorspelen aan de studentenbeheerder, als ze voor die activiteiten subsidies willen krijgen. Die beheerder controleert ook of de activiteit wel op het lijstje van subsidieerbare activiteiten staat. "Zo kun je wel subsidies krijgen voor de aankoop van vijftienduizend potloden, maar niet voor een stencilmachine of voor een paar stoelen," zegt iemand met gevoel voor humor tegen onze redakteur.

Ook de konventen zelf zijn geen bronnen van activiteit: de inhoudelijke werking van de Gentse studenten situeert zich in de (kleine) organisaties die in de konventen gegroepeerd worden. Vaak hebben de studenten te Gent de afwezigheid van een actieve overkoepeling aanvoeld als een gebrek. Zo was (en is) het voor de Vlaamse Studenten Federatie (VSF), die de overkoepelende studentenorganisaties aan elke instelling voor hoger onderwijs groepeert, erg moeilijk om aan de R.U. Gent zo'n gesprekspartner te vinden: in de praktijk nodigt de VSF daarom steeds verschillende organisaties uit. Verder bleef het door de versnippering van de Gentse studentenwereld onmogelijk om enig contact te onderhouden met de officiële studentenvertegenwoordigers in de Raad van Beheer. Van controle en van systematische acties, zoals in Leuven, kan uiteraard helemaal geen sprake zijn.

Open-deurdag bij Katechetika

Er was ambiance en wij waren er dus ook...

Ambitie

Wat verwacht de Sociale Raad eigenlijk van dit GSK? Zal het GSK alleen maar moties kunnen goedkeuren, zoals VVS (Vereniging van Vlaamse Studenten) beweert? Koen Bostoen meent dat de studenten in het GSK zullen kunnen samenwerken: "De structuur beschikt toch over een aantal sterke credentials." Hij gelooft ook dat de werklank van het GSK sterk genoeg zal zijn om ambitie los te weken in haar leden, en in haar

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 'tStuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties begrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Nieuwe winden?

In een eerste uitgave van Faze is een artikel van mij verschenen zonder dat ik daar iets van afwist. Nu ken ik een aantal mensen van Faze heel goed en zou het absurd zijn als ik mij om het feit druk maakte. Hoewel ik het dus volledig in het kader van de sportiviteit plaats, is er toch nog een ander dat knaagt.

Het gaat dus om een interview dat ik had gemaakt voor het studentenblad van onze faculteit. Om allerlei redenen — preserverkiesingen, laat op het jaar, enz. — kon het niet meer worden gepubliceerd.

Het interview werd stevig ingekort en uitgedund. Bovendien gaf men het een inleiding en tussentitels die niet van mij zijn. Nu is het wel ergens te verstaan dat je iemand vraagt zijn artikel wat aan te passen. Maar wat ik in Faze terugvond waren restanten.

In het artikel werd prof. Vandriessche, priester-moraalfilosoof, ondervraagd over de waardenloosheid van onze tijden, en zijn visie als gelovige daarop. Het interview werd echter in een reeks over "nieuwe winden" gewrongen, een reeks waaruit moet blijken dat "door de barsten van het Westers bouwwerk een gas borrelt van vernieuwd enthousiasme, een virus van optimisme het krisisgekanter te lijf gaat." (einde citaat) Het komt niet ongepast over, dat weet ik, omdat de professor ergens ook een optimisme heeft: een diep-christelijke hoop in de malaise van deze tijden. Maar dat is iets anders dan dat huidige DIRV-, aerobic-, en André Leysen-optimisme.

Ook met mijn visie komt het niet overeen. Als er een optimisme zou

heersen, dan is dat niet meer dan een goedgevolgde reactie op deze triestige tijden: en voor degenen die ternauwernood de verbeterde handelsbalans zouden aangrijpen als argument: dit is slechts een korte termijn konjunctuurverschijnsel dat binnen enkele jaren weggeëbd zal zijn. Volgens mij is de fundamentele trend die van neergang; van Flick-affaires, van algehele inspiratieloosheid, van een Europa dat binnen 10 à 20 jaar het Portugal van de wereld zal zijn (made in Taiwan).

Het zal de mensen van Faze die ik ken misschien verbazen, maar ik wil niet kiezen tussen ASR en KrUL. En ik heb dit van het begin af nooit willen doen. Van nature blijf ik graag onafhankelijk. Eigenzinnigheid misschien, of sterk gesteld op vrijheid, ik weet het niet. Intussen prijkt mijn naam in de eerste uitgave van Faze, wat dan overkomt alsof ik een medewerker van KrUL ben. Ik zet graag dingen op papier, en in de toekomst zou ik het meer willen doen, maar ik geef het af aan wie ik wil. Dat kan dus ook de Veto zijn. Vraag is wel natuurlijk in hoeverre Faze en Veto ongebonden schrijvers willen dulden.

Tot hier dan. Het zijn niet meer dan rechtzettingen. Om het artikel als het ware postuum toch nog te laten overkomen zoals ik het bedoeld had, want daar heb ik recht op, vind ik. Hoewel de mensen van Faze het niet zo bedoeld hadden, hebben ze me ergens dat recht ontzegd. Zie hier dan de initiële irritatie; dit artikel was het gevolg.

Josef Vangelder

Louvain-La-Neuve

Naar aanleiding van het artikel over LLN in de jongste Veto, diene toch wel enige correcties aangebracht bij het negativistisch geschetste beeld.

En in het bijzonder over de busdienst, waarbij zwaar op het VRG werd geschampt.

Wellicht is het na de kater van LLN de heren-schrijvers ontgaan dat de busstopplaats Ladeuzeplein in onderling overleg tussen alle deelnemende faculteiten werd afgesproken.

Alzo konden ook eens fakulteitskringen vanuit de stad mee van het gebeuren genieten.

Dat er te weinig bussen pendelden, was zeer zeker ook het geval van LLN naar Leuven toe en toevallig moesten 's nachts niet alleen de rechtstudenten naar huis! Dat Sportraad volgend jaar méér bussen zal leggen, daar mogen we zeker staat op maken, maar dat je daarvoor zo nodig met modder: dient te smijten naar het VRG, dat is toch wel

erg ongeestig, vind je niet?

Ivo Mechels
Preses VRG

Naschrift van de redactie:

We citeren even letterlijk het artikel: "Op verzoek van het VRG besliste men naderhand ook aan het Ladeuzeplein een sekundaire stopplaats in te lassen". En even verderop: "In elk geval stopte de noodbus bijna alleen op het Ladeuzeplein en sloeg de hoofdstopplaats parmantig over. Toch wel een grof misverstand tussen Sportraad en VRG dat deze sekundaire stopplaats had aangevraagd". Wie hierin modder vindt, werpe de eerste steen.

Chantage Veto?

Sinds ik twee jaar geleden systematisch voor Veto ben gaan schrijven, heeft rechts en vooral extreem-rechts grote moeite met mijn aanwezigheid binnen de Veto-redactie. Toen ik in het begin van vorig jaar over militair-wetenschappelijk onderzoek aan de KUL aan 't schrijven was, moest ik stante pede bij die clown op het vice-rectoraat

(vervolg op p. 7)

KOLOFON

Veto jaargang 11 nr. 9
dd. 22 november 1984

Redactie

Peter Mostrey, Bart De Moor, Noël Herteleer, Polleke Bijmens, Dirk De Naegel, Luc Baltussen

Hoofdredacteur

Polleke Bijmens

Redaktiesekretaris

Filip Huyzenruyt

Medewerkers

Johan Van Lierde, Marc Sys, Jan Loyens, Eddy Pollens, Geert Stubbe, Toon Boon, Eddy Libere, Evert Dierckx, Patrick Boucneau

Foto's en Doka

Didier Wijnants

Zetwerk en Layout

Jan Loyens, Peter Mostrey, Ria De Schutter, Louis Paredis, Kris Van Haver, Luc Baltussen

Eindredactie

Luc Baltussen

Drukkerij

Rotatyp, Brussel

Oplage

8000 eksemplaren

accokopiedienst

nieuw adres

acco
nr 129

acco
nr 134

acco
nr 135
Sport
terrein

VESALIUSSTRAAT

leuven centrum

wegens
uitbreiding

Vrije Tribune

ASR-KRUL: polarisering of stimulans

Op het einde van vorig academiejaar is de overkoepelende studentenorganisatie ASR uiteengevallen. De Krul werd opgericht en groepeerd nu acht kringen. Dat dit schisma heel wat stof heeft doen opwerpen is jullie allen bekend. Het academiejaar is nu een paar maand ver en meer dan ooit rijst de vraag "waar willen wij uiteindelijk naar toe?". Is deze scheiding een tijdelijk fenomeen of is het de aanloop naar een grondige versnippering en polarisering of is het mogelijk om uit de puinen een nieuwe overkoepelende studentenorganisatie te doen herrijzen, jonger, dynamischer, meer open?

Waarom is de ASR uiteengevallen? Zijn de discussies rond vrijgesteld, rond een controle-raad de eigenlijke oorzaak van een splijting of waren het enkel de aanleidingen? Toen de ASR werd opgericht — en daarmee zijn we dan beland in de jaren '60 — had deze organisatie één enkel grondbeginsel: "Demokratisering van het onderwijs". Een vlag waarachter nagenoeg elke student in mei '68 kon opstappen. Het studentengedrag van nu — meer dan vijftien jaar later — is anders. Hun heilige huysjes, hun leefgewoonten en gedragingen hebben accentverschavingen ondergaan. Hiermee val ik het idee van "demokratisering van het onderwijs" niet aan. Ook ik wil voor deze gedachte in 1984 nog een lans breken. Is de Krul tegen deze gedachte? Ik

dacht het niet. Wensen zij minder te ijveren voor deze gedachte? Ook dat is niet zeker. Wensen zij deze gedachte een andere invloed te geven, iets wat hen vaak wordt aangewreven? Ook dit kunnen wij niet met zekerheid blijven beweren als wij deze subjectieve evidentie voor een aantal mensen althans niet concreet gaan toetsen aan de werkelijkheid in een open dialoog. Verschillen de aktieve leden van de ASR dan zo grondig van deze van de Krul dat een hereniging of een samenwerking dan echt onmogelijk wordt?

Afzonderlijk manifesteren

Waarom is de versnippering van de studentpopulatie over twee "overkoepelende" organisaties een spijtige zaak? In de eerste plaats omdat er getoerd wordt aan datgene wat wij allen gemeenschappelijk hebben, namelijk student zijn aan de KUL en logisch daarmee verbonden dat wij een aantal gemeenschappelijke belangen te verdedigen hebben. Verder scheidt deze structuur een aantal zeer moeilijke hindernissen om ons als groep naar buiten uit te manifesteren, denk bijvoorbeeld maar aan de problemen in verband met de studentenvertegenwoordiging op RVS of Acco. De kans dat de studenten in een reeks problemen aan hetzelfde zeel zullen trekken wordt erg klein als de trekkers zich steeds van mekaar zullen moeten blijven onderscheiden juist omdat zij tot een andere "clan" behoren. De kans is groot dat ze tegengestelde standpunten gaan innemen veeleer omdat ze zich als afzonderlijke groep willen manifesteren dan wel omdat hun ideeën over één of andere proble-

matiek fundamenteel verschillen.

Eenheid noodzakelijk én mogelijk

Wat kan hieraan gedaan worden? Binnen Medika en eigenlijk binnen een grote meerderheid van kringen werden de nefaste gevolgen van deze scheiding zeer scherp gevoeld. Er werd dan ook beslist om in een open discussie tussen kringen, deze problemen onder ogen te nemen en voorstellen tot verbetering te formuleren. Hieronder volgt een kort overzicht van de resultaten van de eerste vergadering.

1. Hereniging van de studentpopulatie is niet wenselijk maar noodzakelijk.
 2. Het is in 1984 nog steeds mogelijk een "ideeënplatform" te formuleren waarachter alle studenten kunnen opstappen.
 3. De volgende basisgedachten worden door allen aanvaard om een werking rond te bouwen.
 1. Demokratisering van het onderwijs:
 - degelijk onderwijs
 - voor iedereen toegankelijk
 - voor allen financieel haalbaar
 - medebeer
 2. Noodzaak tot lichamelijke en culturele ontplooiing
 3. Openheid, dynamie en flexibiliteit
- Waar knelt dan het schoentje of waar willen we de volgende vergaderingen rond werken?
1. Is de betekenis van de hoger vermelde ideeën voor iedereen dezelfde? Iedereen is bijvoorbeeld voor democratisering maar betekent dit

voor iedereen hetzelfde?

2. Hoe moet zo een nieuwe studentenorganisatie gestructureerd worden? Welke structuur biedt de meeste kansen om een optimale werking te garanderen? Waarbij men optimaal als volgt zou kunnen vertalen. Een structuur kan snel werken zonder dat ze ontkoppeld wordt van de grote massa studenten wiens belangen zij eigenlijk te verdedigen heeft. Elke structuur zal uiteraard een reeks voor- en nadelen hebben. Het is aan ons om zelf een eerlijk compromis te formuleren. Als hereniging noodzakelijk is, dan kan ik er echt niet inkomen dat structureren van een organisatie een onoverkomelijk probleem is tenzij de wil om te saboteren groter is dan verlangen om hetgeen vorig jaar verloren ging te herwinnen. Onze hoop is om begin volgend academiejaar met een nieuwe overkoepelende organisatie die alle studenten bundelt van wal te kunnen steken. Het is dus zeker niet de bedoeling om naast ASR en Krul een derde groep op te richten. Het is een kwestie van alles of niets.

De sterkte van een groep komt niet voort uit het benadrukken dat er binnenin verschillende ideeën leven. De sterkte komt voort uit een gemeenschappelijk ideeëngoed. De rijkheid uit de verscheidenheid in tot slot is het nog steeds de hitte van de jeugd die de temperatuur van de maatschappij uitmaakt.

Johan Van Lierde
Vice-preses Medica

Kaarten op de RvS

Begroting 1985 wordt moeilijk

Nadat op de vorige raad de mandaten op de Raad voor Studentenvoorzittingen (RVs) grondig 'gewijzigd' waren, werd deze keer (9 november jl.) een voorstel van de ASR-fractie besproken. Verder stond vooral de begroting centraal. Het deficit van de Alma's en de financiering van de studenten-koepeels vormden de belangrijkste discussiepunten.

3 onthoudingen (personeel), 6 vóórstemmers (proffen en Krul-studenten, tiens, tiens), 7 tegenstemmers (ASR en deel personeel). Een nipte meerderheid vond de waarnemer dan toch verdienselijk.

Daarna kon de vergadering zich zonder problemen uitspreken over het voorstel om in concreto 2 waarnemers toe te laten (één voor de Krul en één voor ASR). Dit voorstel werd goedgekeurd met 15 stemmen voor en 1 onthouding.

Ondervoorzitter

De studentendelegatie moest in haar schoot een ondervoorzitter voor de Raad aanduiden (huidige voorzitter is prof. Sabbe). De ondervoorzitter is tegelijk statutair studentenvertegenwoordiger in het Bureau van de Raad. Traditioneel kiest men hiervoor de voorzitter van Sociale Raad. Dat is op dit ogenblik Marcel Lauwers van Klio. Iedereen ging met zijn kandidatuur akkoord, waardoor deze kwestie meteen was afgehandeld.

Overeenkomstig het voorstel van de nieuwe samenstelling van de Raad, werden ook de andere fracties met één gemandateerde uitgebreid. Voor de professorenfractie kwam prof. Leunis erbij (departement toegepaste economie). Bij de personeelsfractie werd één van de vroegere plaatsvervangers, nl. Lieve Van Hoestenbergh van de huisvestingsdienst, effectief lid. In opvolging van wijlen Gust Mangelschots werd besloten dat de nieuwe directeur, Toon Martens, zo spoedig mogelijk op de raad aanwezig zou zijn.

Alma-begroting

Het saldo van de ontwerp-begroting van de Alma's blijkt opnieuw negatief te zijn. Het tekort (uitgaven minus toelagen en eigen inkomsten) raamde men op 6080000 fr. De voorzitter stelde voor het tekort weg te werken door een prijsstijging met de argumentatie: "Het is een traditie geworden om rond nieuwig jaar een lichte prijsstijging door te voeren." De studentenfractie was volledig tegen prijsstijgingen gekant. De Krul-studenten argumenteerden dat de vraag erdoor zou dalen. De ASR-studenten beweerden dat een prijsstijging een gemakkelijheidsoplossing is, die de sociale afbraak in de hand werkt. Een prijsstijging moest volgens hen vermeden worden door het verhogen van de subsidies of door het overnemen door de KUL van de ASLK-lasten. Dat zijn de lasten van leningen die voor de bouw of vernieuwing van gebouwen van de sociale sector aangegaan werden. Vermits die gebouwen na afbetaling eigendom van de universiteit worden, vond de ASR-fractie het onlogisch dat de kost ervan op de studenten (de sociale sector) werd afgeschoven. Het afstoten van de ASLK-lasten uit de algemene begroting zou aan deze onrechtvaardige situatie een einde maken en bovendien zou de Alma-begroting er een licht surplus mee: vertonen.

Modernisering Alma II

Vervolgens werd er vanuit de professorenfractie de idee naar voren geschoven dat een modernisering van Alma II het sterk dalend aantal maaltijden daar zou kunnen beperken. De fractie verwies naar het sukses van Alma I. De modernisering van Alma II bleek echter problemen te stellen omdat ze verbonden is met de vernieuwing van de centrale keuken (die nu voornamelijk in Alma II gevestigd is). Van zodra het zeker is dat voor de nieuwe centrale keuken de subsidies zijn goedgekeurd, zal die keuken overgebracht worden naar Gasthuisberg. De vernieuwing van Alma II zou er dan vanzelfsprekend helemaal anders uitzien dan wanneer de centrale keuken bij gebrek aan subsidies op zijn huidige plaats zou moeten blijven.

Bovendien zal de modernisering gepaard gaan met een verhoging van het aanbod. Volgende argumenten worden daarvoor genoemd: de veranderde eetgewoonten, het groeiend sukses van Alma I, en het recht op een duurdere (en betere) schotel voor wie het wil betalen. De Krul is het met die argumentatie helemaal eens (tiens,

want men moet ergens 'realistisch' blijven. De ASR-studenten vertzetten zich niet tegen een verhoging van het aanbod, maar wel tegen de eraan gekoppelde prijsdifferentiatie. Dit opent volgens hen de weg naar verdoken prijsverhogingen: bijvoorbeeld door de schotels van 'kategorie' te veranderen of door de kwaliteit van de dagschotel sterk te verminderen, zodat men in feite gedwongen wordt een duurdere schotel te nemen. Daarboven is het niet duidelijk in welke mate de prijsdifferentiatie in Alma I verantwoordelijk is voor het groeiend aantal bezoekers. De neergang van Alma II wordt waarschijnlijk niet alleen veroorzaakt door de geringere keuze, maar andere factoren zoals lokaliteit en inrichting zijn ook belangrijk. Dienaangaande is er een onderzoek bezig en de ASR-studenten stelden voor eerst de resultaten van dit onderzoek af te wachten (tegen het einde van het kalenderjaar). Tevens vestigden ze er de aandacht op dat de sociale sector er is voor alle studenten en er geen aparte voorzieningen nodig zijn voor rijkere studenten.

Studentenkoepels

De voorzitter stelde voor de werkings-toelagen van het laatste trimester voor Krul te bespreken, 'omdat dit een principiële discussie is.' De ASR-fractie tekende hiertegen protest aan en vond dat Krul eerst moet bezwijken tot een inhoudelijke werking in staat te zijn. Bovendien is de begroting 1984 goedgekeurd voor een concreet werkingsjaar en ze moet bijgevolg stipt worden uitgevoerd.

De professorenfractie vond daarentegen dat een vastgelegde begroting wel 'flexibel' moet zijn. Dat bewees ze meteen door een bedrag van 250000 fr.

Vorige week woensdag: wel degelijk betoging voor Amnestie. In de verwarring had je dat misschien niet gemerkt. (foto Veto)

aan de Krul toe te kennen. Dit bedrag werd in mindering gebracht van de toelagen die voor de ASR voorzien waren. De Raad keurde dit voorstel goed met 10 stemmen voor (akademische en personeelsfractie), 4 stemmen tegen (rara?) en 2 onthoudingen van de Krul. De Krul-mensen waren van oordeel dat het toegekende bedrag onvoldoende was om te werken (allé, allé).

Volgende Raad

Tenslotte vroeg de voorzitter dat ASR

Marc Sys
namers Sociale Raad

SoRa-voorstel

Daarenboven betreurde de ASR-delegatie dat voortaan geen waarnemer (meestal vrijgestelde) toegelaten zou worden. De delegatie eiste resoluut dat de waarnemer terug opgenomen zou worden. Daarvoor kwamen verschillende argumenten op tafel. Ten eerste werd er tot nu toe altijd een waarnemer toegelaten op de raad. Waarom nu ineens niet meer? De discussie Krul-ASR en de mandatenverdeling enerzijds en de aanwezigheid van een waarnemer anderzijds zijn twee fundamenteel verschillende discussies.

Ten tweede kan men gemakkelijk aantonen dat een waarnemer een belangrijke waarborg is voor een inhoudelijke werking rond democratisering (en dat is toch wat de RvS beoogt, of niet soms?) Het professionele karakter van de vrijgestelde maakt het mogelijk om voldoende tijd aan de vaak complexe problematieken te wijden. Door de degelijke dossierkennis van de waarnemer gekoppeld aan de ruime ervaring (de vrijgestelden waren voordien meestal sociaal afgevaardigde van hun kring) functioneren ze als een soort geheugen van de ASR. Hun afwezigheid zou dan ook een domper op de mondigheid van de studenten betekenen.

Naast de factoren tijd, kennis en ervaring speelt de onafhankelijkheidspositie van de waarnemer een belangrijke rol. Doordat de waarnemer geen student is, is hij 'vrijgesteld' van mogelijke represaille-acties van de prof. Als student zal je waarschijnlijk voor aflegt niet rechtstreeks durven aanvallen, wanneer je grondig met hem van mening verschilt.

Reaktie en stemming

Vanuit de profendelegatie werd er onmiddellijk gereageerd: men voelde zich niet 'geraakt' door de motivering. Vooral het laatste argument (machtsuitoefening van professoren) werd op vrijwel algemene hilariteit onthaald en werd terzijde geschoven met de bemerking: niet terzake, voorbijgestreefd. Kortom: we hebben geen macht! Een belangrijk deel van het personeel kon de eis van de ASR-fractie wel bijtreden. Het voorstel om geen waarnemer toe te laten werd op de democratische testbank naar waarde geschat. Uitslag:

Over amnestie en allergie

België heeft nog last met zijn verleden. Vorige woensdag kwam dit nogmaals tot uiting tijdens een vooraal na de TAK-betoging voor amnestie. Dergelijke optochten worden traditiegetrouw voorafgegaan door het nodige al dan niet verbale geweld en de bijhorende papierspate. Dagen voordien kregen de studenten pamfletjes allerhande in hun handen gestopt met de onderscheiden standpunten en oproepen.

Opvallend daarbij is dat het probleem niet besprekbaar is. Onmiddellijk worden overal neofascistische tendenzen onderkend. Over de feiten — want wat is amnestie nu eigenlijk — wordt niet meer gepraat, enkel de gevoelens tellen nog. Geen intellektuele benadering. In Nederland staat men op dat punt dan toch een stapje verder. Daar worden niet enkel de economische maar ook de psychische gevolgen van de naoorlogse periode, zij het op een bescheiden manier, ter discussie gesteld.

Maatschappelijke discussie?

In het maandnummer van het *Maandblad voor Geestelijke Volksgezondheid* (1) wordt de aandacht gevestigd op "het lot van de NSB-kinderen", kinderen wiens ouders in de oorlog fout waren.

"De NSB-kinderen zijn allang geen kinderen meer. Het is te hopen dat er met het verstrijken van de jaren een mate van distantie is ontstaan die het mogelijk maakt de problemen van de NSB-kinderen besprekbaar te maken en te redden wat er te redden valt, voordat het niet meer hoeft".

De auteur stipt verder aan dat het een taak is van de geestelijke volksgezondheid om als emancipatorisch te werken en als zodanig een tegengewicht te vormen tegen eventuele vooroordelen. De zelfhulpgroep 'Herkenning' was een stap in die richting.

Daarbij wordt grif toegegeven dat ook in Nederland niet alles van een leien dakje loopt. Ook daar zijn er mensen die in zulke initiatieven een heroplevend neofascisme onderkennen. En ook daar zijn er mensen die in hun autoritaire "ordnungs"denkwereld blijven steken. Je moet de twee kanten bekijken. Niets nieuws onder de zon. Het verschil is dat bij onze noorderburen wel een gesprek op gang komt.

Distantie is dan wel vereist, de enige manier om vooroordelen te vermijden. Distantie krijgt men evenwel niet door op pamfletten uittreksets uit het zwartboek der zwarten te publiceren, evenmin

door overal NSV-komploten achter te zien. Dit laatste zeker niet als de optocht uitgaat van een andere vereniging, hier met name TAK. Ook het oneniglijk gebruik van organisaties als Amnesty International — zoals aanvankelijk gepland was — is in die zin tegenaangewezen. Op die manier wordt enkel de martelaarsrol van de achterban versterkt en blijft men ver verwijderd van de kern van de zaak.

Woensdagavond

Maar terug naar de feiten. De optocht bestaande uit een driehonderdtal mensen verliep vrij rustig. Op een bepaald moment werden van omstanders wel de slogans 'NSV weg ermee' en 'VMO Gestapo' gehoord. Een misplaatste grap of gebrek aan informatie (en weinig kritische zin)? We laten het in het midden. Beide gewraakte verenigingen stapten niet mee op. Wat trouwens reeds lang voordien weten was en nog diezelfde namiddag op een NSV-perskonferentie bevestigd werd. Wel liepen naar verluidt een vijftal NSV-ers, uit persoonlijke naam, mee op. In discussies achteraf, waarbij een PVDA-militant aanvoerde dat er toch niet gewelddadig moest geageerd worden tegen verenigingen als KVHV en VUJO werd tegenargumenteerd dat er ook Protea-leden mee opstapten en dus... Leuke redeneringen, of hoe blind fanatisme wel kan zijn.

Besluit. NSV heeft het spel weer eens goed gespeeld. Vooraf het nodige verbale en andere geweld, de avond zelf thuisblijven, het hoofd-kwartier barricaderen en dan maar wachten. De 'oververhitte linksen' denken toch niet na en zullen hun frustraties op een of andere manier moeten afreageren. De overmatige rijkswachtmacht op de avond zelf, die — terecht — als provocerend werd ervaren, liet de temperatuur nog wat hoger oplopen en het spel zat op de wegen. Het spijtje van de zaak is dat het zo voorspelbaar is én dat het nog uitkomt ook. Meer dan ooit dringt zich dan ook de vraag op naar een brede discussie over hoe 'rechts' aangepakt moet worden. Daarbij zal vooral aandacht moeten gaan naar het subtielere 'nieuw-rechts'. Want is het niet bij gebrek aan antwoord op dit laatste fenomeen dat men zich enkel uitslooft met inefficiënte acties tegen het relatief minder gevaarlijke 'oud-rechts'?

Dirk De Naegel

Van wie komt dit eigenlijk?

Niemand gelukkig met 'GSK'

De reakties van de studentenwereld op de nieuwe gang van zaken zijn niet mals voor de Sociale Raad. De Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS), die te Gent belangrijker is gebleven dan in andere universitaire centra, beschouwt de hele operatie als een ultieme poging om de invloed van de linkerzijde in de konventen te beknotten. En de konventen zijn niet erg te spreken over het feit dat de Sociale Raad hen helemaal niet betrof bij het tot stand komen van de nieuwe regeling. Inderdaad ging de Sociale Raad reeds over tot een beslissing in september, op basis van de drie ontwerpvoorstellen die Bostoën bij de agenda had gevoegd en die de leden dus welgeteld één week hadden kunnen bestuderen. Pas nu de zaak reeds is beslist, geeft de Sociale Raad aan de konventen de kans om amendementen voor te stellen met betrekking tot de 'scherpe kantjes'.

Deze manier van werken is volgens Bostoën wel verantwoord; hij betwijfelt immers of de meerderheid in de konventen wel overeenkomt met de meerderheid van de studenten te Gent, en vindt dat de aanwezigheidspolitiek van VVS in de konventen deze vereniging relatief veel macht in handen speelt.

Onwettelijk

VVS heeft grondige bezwaren tegen een overwaarding van het ledenaantal bij de subsidiëring van organisaties. VVS-voorzitter Geert Mareels: "Het nieuwe systeem schuift op deze manier naar de fakulteitskringen een politieke verantwoordelijkheid door. Maar die hebben altijd laten merken dat ze niets van politieke standpunten moeten weten. Wij willen met VVS wel de representativiteit van de kringen erkennen, maar dan op voorwaarde dat zij ook Algemene Vergaderingen samenroepen rond thema's als bijvoorbeeld de belangen van de vreemde studenten in de wet Gol, vorig academiejaar. Ze moeten er wel iets voor doen."

Bovendien is de eis, om ledenlijsten

voor te leggen, volgens VVS in strijd met een arrest van de Raad van State, dat uitdrukkelijk stelt dat vzw's en feitelijke verenigingen niet gevraagd kunnen worden om hun ledenlijsten voor te leggen aan een rechtbank. De Raad van State is nl. van oordeel dat zoiets de privacy van organisaties en personen zou schaden. VVS redeneert, dat als dit voor rechtbanken geldt, het des te meer voor de Sociale Raad geldt. "Dé Gentse Student," het ideaal dat het GSK-voorstel beoogt, moet volgens VVS niet gezocht worden in nietige moties van abstracte 'representatieve' structuren, maar in de activiteiten die de studenten ontwikkelen. "Wat de Gentse student denkt, blijkt in aktes," aldus Geert Mareels. Hij verwijst daarbij bv. naar de aktes die Gent rond de vrijstellingen voor het bisjaar. "Daarvoor legden de studenten twee weken geleden nog de unief plat. Tijdens de les van Ghysbrecht, waar ikzelf de uitleg deed, stemde men unaniem voor een dag staking: CDS-ers, liberalen, VRG-ers, vanalles door."

Nog minder genade voor het verbod op overlappings: Bostoën noemt de dubbele subsidiëring en de mantelorganisaties als eerste kwaal, die met de nieuwe regeling moet opgelost worden. Maar de voorwaarde dat de ledenlijsten geen namen mogen vermelden van leden van andere verenigingen lukt toch heel wat vragen uit. "Een dolle mina kan nu dus geen kristen-demokrate meer zijn, een VRG-er geen KVHV-er." In de praktijk zal dit, als men wil vermijden het recht op vrije vereniging helemaal te fnuiken, wel neerkomen op een selectieve ledenlijst. Maar hoe moet men die realiseren? Moet in het vervolg iedereen die een lidkaart koopt van VTK bv., erbij vertellen dat hij voor de subsidiëring liever als lid van een werkgroep geboekt staat?

Buiten zijn STELLA gekend
om zijn verse belegde broodjes
en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

Populair doen

Ook het Fakulteitenkonvent, dat toch de bevooroordeelde partij hoort te zijn, kraait geen viktoria. Minder geïnteresseerd in de representativiteitswestie bekijken zij vooral de financiële implicaties: die zijn erg ongunstig voor de kleinere kringen, die zich dan ook ongerust maken. Voor de grotere kringen is het voorstel wel gunstig, maar die hebben dat helemaal niet nodig: met budgetten die vaak een half miljoen en meer omhelzen en die hoge eigen inkomsten voorzien, kan zelfs een mogelijke subsidie van dertig- à veertigduizend frank voor hen niet veel betekenen.

Mareels: "Maar heel veel kleine organisaties in het werkgroepenkongvent of in het politiek-filosofisch konvent kunnen zich niet verkopen met kursdienstjes, td's en andere populaire leden-trekkers. Voor die groepen kan het wegvalven van tienduizend frank subsidie al de doodsteek betekenen. Het nieuwe systeem dreigt op die manier een ernstige inhoudelijke studentenwerking de nek om te draaien ten voordele van een platte ledenjagerij. Maar misschien is dat precies de bedoeling..."

Luc Baltussen

Gewetens- bezwaarde

Het medisch centrum voor studenten, Bogaardenstraat 1, zoekt gewetensbezwaarde (socioloog, pedagoog, psycholoog) om mee te werken aan onderzoeksproject rond studiebelasting. Verder zal zijn taak ook bestaan uit administratief werk rond registratie. Inlichtingen zijn te verkrijgen op het Centrum zelf, Bogaardenstraat 1, te 3000 Leuven. (Vragen naar Manu of Filip). Tel: 016/2349 21.

'Politika' wordt nog drukker

CRIMINOLOGISCHE KRING — Op haar kringvergadering van 13 november jl. besloot de Criminologische Kring om over te stappen naar een andere fakbar, en wel naar Politika. Pas vorig academiejaar werd na ellenlange discussie de "Crash" als fakbar uitgekozen. Maar de Criminologische Kring constateert nu dat daar maar weinig criminologen vertoefden en dat het geen expliciet studentenkafee is.

De "ideaaloplossing" — een eigen fakbar — overstijgt de financiële mogelijkheden van de Criminologische kring. Daarom werd aansluiting gezocht bij een bestaand studentenkafee. De samenwerking met Politika zit eenvoudig in elkaar: Politika houdt de naam. De Criminologische Kring participeert niet in de onkosten, werk en winst. Er verandert dus niets aan de werking van Politika. Het enige verschil zal zijn dat er wat meer criminologiestudenten in Politika een pint gaan pakken. Dit werd op 19

Weer een Veto opgescharrelt...

november al beklonken met een paar frisse vaten. (EL/LB)

Vrijwilligerswerk

Volgens een enquête gedaan in het Kortrijkse blijkt dat jonge werklozen weinig bereid zijn zich voor gehandicapten in te zetten, zo meldt De Standaard van vrijdag 19 oktober jongstleden. In het vervolg van het artikel werd vooral plaats gelaten om de geschiktheid van de ondervragers de vrije loop te laten. Wat 'de egoïstische houding van de ondervraagde jongelui' (17-18 jarigen) werd genoemd, was blijktbaar in het verkeerde keelgat geschoten.

Vanuit kortetermijndenken is deze verantwoordigingsbegrijpelijk. Spijtig is wel dat men dat korte termijndenken sloganesk gaat gebruiken om de gevolgen van een economische politiek te verdoezelen. Hier ligt dan ook de kern van het probleem. De motivatie die de jongelui bij hun houding geven is daarbij van secundair belang. Men kan het wel interpreteren als een uiting van voldoende gezond verstand.

Als er onvoldoende geld vrijgemaakt wordt om een deftig volkgezondheidsbeleid op poten te zetten moet men niet overgaan tot het zoeken van lapmiddeljes zoals vrijwilligerswerk. Dat is louter systeembestendig. De werkgelegenheid binnen deze sektor is er in ieder geval niet mee gebaat. Integendeel, als zo'n initiatief succesvol zou blijken te zijn, kan overgegaan worden tot verder afbouw van het personeelsbestand. Uiteindelijk belanden we dan weer bij de karitatieve werken, stijl 19de eeuw. Het enige verschil zal zijn dat er

meer geschoolde en zelfs hooggeschoolde krachten in dit circuit zullen meedraaien.

Het is echter een feit dat werklozen niet alles nemen, zoals in sommige kringen verhoopt wordt. Bij een algemene weigering van vrijwilligerswerk zou overigens snel blijken waar men in dit landje naartoe wil.

Kering

Kering is een (of het) blad van de 'Kristenen voor het socialisme'. Blijkbaar bestaat er in België dus ook iets dat de bevrijdings- theologie steunt. Deze kristenen veroordelen overigens de afkeuring van de paus voor deze strekking. 'Weerom kiest de top van de katholieke kerk voor de onderdrukkers, tegen de onderdrukten'. Wie meer wil weten over deze 'bijdrage tot de vervolgeling en de uitmoording van mensen' kan dan ook in dit blad terecht.

De kristenen voor het socialisme pakken ook de abortusproblematiek op. Duidelijk steunen zij niet het 'baas-in-eigen-buik'- principe. Rond het probleem wordt vrij genuanceerd gedacht, met aandacht voor de 'drie partijen: de vrouw, het ongeboren kind en de samenleving'. Tegelijk wordt eraan herinnerd dat een probleem als dit pas ontstaat omdat men een voorgaande stap in onze maatschappij niet tracht op te lossen. 'Hoe komt het immers dat er zoveel ongewenste zwangerschappen ontstaan, en wat gedaan om dat probleem op te lossen'.

Een hele pagina wordt ingeruild om Jef Ulburghs' stap naar de Socialistische Partij

min of meer af te keuren. Kristenen voor het socialisme dus, maar liefst niet in de socialistische partij.

23 bladzijden besteedt men dan aandacht aan Nicaragua. Overigens interessante bladzijden met achtergrondartikelen, persoonlijke getuigenissen en ander boeiend leesvoer. Dit leesvoer wordt aangevuld met enkele bladzijden uitleg over een passage in het Oude Testament (Genesis 37-50). De hoofdlijn van het betoog gaat wij voor één keer niet prijsgeven. Al was het maar dat onze lezers anders zouden vergeten de katholieke bladen zelf te lezen.

Moeial

Onze Brusselse tegenhanger, De Moeial, is reeds aan zijn derde nummer toe. Hierin nogmaals, ten derde male, veel plaats voor een ruzie binnen de Germaanse filologie. Proffen en studenten staan daar met getrokken messen tegenover elkaar. Dus werd aan dit tema de hele voorpagina gewijd, met een eis naar een deontologische code voor de professoren.

In deze Moeial ook aandacht voor een aantal akties aan het RUCIA in Antwerpen. De Raad van Beheer had daar reeds een aantal wijzigingen aan het eksamenreglement doorgevoerd. Te noteren valt dat hierbij nog geen kennis bestond van het latere arrest van de Raad van State.

Een socioloog in spe besteedde bijna een halve bladzijde aan een "metrotoer".

Hierbij een grondige ontleding van de typetjes die op zo'n metro afkomen. Ondertussen werd in de SOR (de Brusselse Sociale Raad, bestaande uit profven en studenten), enkel kaffeepraat afgeleverd. Dixit althans de Moeial, want het hele studentenkafeewezens kreeg er ruime aandacht.

Onder het motto "studeren maakt vrij" (een variant op de leuze van de Duitse konkeratiekampen "Arbeit macht frei"), geeft ene Peter V.R. af op de absurditeit van het student-zijn. "Verder kan men vaststellen dat de onderlinge konkurentiestrijd tussen de studenten ... steeds toeneemt. Konkpetitie, zelfbehoud en narcisme, vooral dit laatste is een vaak over het hoofd geziene diepere drijfveer die de mens voortstuwt. Zichzelf beschouwen als het middelpunt van de wereld leidt tot het presteren opdat je zelf-gekreerde status van 'belangrijk-zijn' niet door de anderen in vraag zou gesteld worden." Quo vadis, collegae nostrae, met andere woorden. Tegelijkertijd geeft de schrijver een veeg aan de "science for science's sake".

Dezelfde schrijver gaat in een ander artikel tegen de C.C.C. tekeer. Volgens hem is het nogal gemakkelijker om hier te gewagen van rechte provokatie. "Het verleden heeft immers aangeond dat verregaande linkse sympathieën tot blind terrorisme kunnen leiden". Wie de staving van de theorie wil lezen, verwijzen we naar de Moeial, evenals voor een grondige evaluatie van het systeem der partieleis.

(foto Veto)

Wijzer en Bacchus

Het beste uit de Kringbladen

Vanzwanske heeft ook deze week weer de schrijfkamp te pakken. Het kringbladarsenaal raakt maar niet uitgeput. Integendeel, er komt schot in de vaart, of hoe heel dat ook weer. Onze rubriek "Wat men ook kan lezen in bladen met een andere naam" heeft dus weer de vereiste densiteit en periodiciteit. Laat ons hopen dat de vaart kan voortgaan zonder dat Vanzwanske teveel moet schieten.

Omdat deze week onder meer het blaadje van filosofie op onze tafel ligt, willen wij eerst een pre-eksistentieel vraagje oplossen. Reeds meermaals hoorden wij mensen vragen om eens de echte Vanzwanske te ontmoeten. Hoogstwaarschijnlijk schrijvers die de wolven werden ingeschreven. Maar goed, hier komt ééns en voor goed het enige echte antwoord. Vanzwanske is een zijnde dat behoort tot de categorie van de niet-zijnden. Zijn eksistentie bestaat uit het niet-zijn, met andere

woorden. Zijn legitimatie vindt hij in de één of andere duistere idee, die ervoor zorgde dat de Veto-redactie zichzelf beurtelings Vanzwanske noemt. Alhoewel, het zou wat overdreven zijn de hele Veto-redactie bij deze terminologische discussie te betrekken. Op de redactie heet ondergetekende Vanzwanske. Dit is dezelfde Vanzwanske als vorige week in Veto. Maar de week ervoor en volgende week heet Vanzwanske niet meer Vanzwanske omdat dan iemand anders Vanzwanske is. Kan u volgen? Neen? Welnu, dit is filosofie.

Hetzelfde

Vooraleer onze respectieve kringbladen van deze week aan een grondig fenomenologisch en hermeneutisch onderzoek te onderwerpen, wil Vanzwanske nog even terugkeren tot de eerste alinea van dit artikel. Daar kondigden wij aan dat sommige dingen in vele bladen terugkomen. Niet onrecht natuurlijk, want elk blad is gericht op een specifiek publiek. En dat specifieke publiek behoort tot de soort "ik-kan-geen-ander-kringblad-krijgen". Tot die soort hoort Vanzwanske dus niet, en daarom kan hij de nodige vergelijkingen treffen. In die zin kan Vanzwanske (is dat nu bijna genoeg met die zelfverheerlijking?) vooral Kultuurraad gelukkig prijzen. Alle kringbladen besteedden tot nu toe heel wat pagina's aan het Belgium-Mythologie-projekt. De cultuurafvaardigden weten dus duidelijk de pen en de plakstift te hanteren.

Kultureel aangelegd als we zijn, kijken wij dan ook naar de vormgeving van de diverse kringbladen. Tot nu toe kan in het algemeen gekonstateerd worden dat de meeste kringbladen in zekere zin vooruitgaan. Merkwaardig is ook de tendens om over te schakelen naar brochurevorm. Dit betekent wel dat de tekst kleiner wordt weergegeven, maar het laat anderzijds meer spel kva vormgeving toe. In dan spreken we nog niet van de handzaamheid van het formaat. Toch blijven er nog een aantal rommelige tijdschriften op de markt. Op zich niet zo erg, want instinctieve impulsen kunnen tot grote kunst leiden. Kunnen, uiteraard. Meestal is dit immers niet zo. Volgens ingewijden is vormslordigheid trouwens ook vaak een eerste vingervijzing voor slordigheden in het inhoudelijk denken. U snapt waar wij vandaag naartoe willen.

Wil wijzer wijzer worden?

Het eerste kringblad dat wij deze week versonden was Wijzer, het blad van de Nieuwe Filosofische Kring. Hiervan is het eerste nummer ons ontgaan, want op onze tafel wierp men rechtstreeks nummer 2. Of is dit weer een filosofische kronkel?

Op het eerste gezicht is Wijzer helemaal het blaadje van 2 auteurs: Marc Herman en Bruno Verbergt. Wel een eigenaardige vaststelling, want filosofen schrijven toch. Althans, dat meenden wij uit onze filosofielessen overgehouden te hebben. Waar blijven die traktaten, die wijsgerige kronkels, die doorwrochte pennevruchten? Filosofen aller landen, waarom nemen jullie te Leuven jullie pennen niet meer ter hand? Is het klimaat hier niet gezegend? Volgende keer dus de beuk erin.

Ondertussen denkt Vanzwanske met heimwee terug aan de Wijzer van jaren geleden, toen de FUJO nog de dienst uitmaakte. De FUJO waren de Frank-Uyttendaele-jongeren, een stel angry young men, die van het kringblad iets maakten waarover wij en zij gesproken werd. De huidige Wijzer vraagt eerder om de mantel der liefde. In elk geval mogen de filosofen ons niet verkeerd verstaan: wat er wel instaat is nog niet zo slecht. Het gaat hem eerder om wat er niet instaat.

Hierin volgen wij enigszins opperhoofd Marc Herman, die zich de kop breekt over het niet-schrijven. Na een hele argumentatie, komt hij tot de konklusie dat de studenten filosofie zich eens moeten afvragen wat zij hier aan het doen zijn en wat ze eigenlijk willen. Eigenaardig nietwaar, men zou

eigenlijk verwachten dat men juist daarvoor filosofie ging studeren. Blijkbaar zijn Vanzwanske andere redenen ontgaan. Bladzijde 6 lijkt ons dit ook te willen suggereren. "Studenten in de filosofie zijn nog geen filosofen. Studenten in de geneeskunde worden ook geen dokters geheten, en God behoeft dat ze dit ooit nog zelf zouden gaan geloven."

Kleur

Daarmee is de vraag "Wat filosofie is..." volgens de schrijver nog niet behandeld. "Een tomaat is rijp wanneer ze er rood uitziet, maar welke filosofische kleur moet men beknemen om tot de schare van de goden der geschiedenis te worden opgenomen?" Hoogdravende taal, zegt u? Wij geven u niet noodzakelijk gelijk. Maar wat de kleur betreft, bleef Vanzwanske ook met vragen zitten. Op cultuurraad mochten wij dit jaar ooit horen dat Veto "te rood" was kwa uiterlijk. Blijkbaar beperkt Wijzer zich daarom tot zwart en wit, veelal samengebondeld tot slordig grijs (bijvoorbeeld pagina 5; alle bovenkanten der bladzijden). Lay-out is iets wat echt bestaat hoor, beste mensen. Breek daar alvast jullie kop niet over.

Vanzwanske werpt de steen niet naar de medewerkers, maar naar de niet-medewerkers. Boeiend is wel dat een aantal artikels voor vreemde studenten in het Engels vertaald werden. Zodoende leest Wijzer nog snel ook. Een tenslotte merken wij op dat NSB de filosofen vraagt op 11 november hun huizen te bevlaggen met onze Nationale Driekleur (rood, zwart en wit).

Bacchus hier

Kwa vorm valt Bacchus heel wat beter mee. Tegenover vorig jaar (de Kloten stuurden ons nog een nummer van toen op) is er zelfs sprake van een merkwaardige vooruitgang. Doe zo verder, zou Vanzwanske in zijn betere dagen zeggen. Bemerkenswaardig is dat deze kleine kring wel voldoende schrijvers kan mobiliseren.

Preses Patrick vindt de verdeeldheid onder de studentenkoepels maar lekker niets. Bovendien lijken de discussies hieromtrent de echte kringwerking te zullen verlammen. Des te meer spijtig, daar Klio volgens hem één grote familie is (zelfs konijnen zijn niet zo snel kwa voortplanting). Spijtig genoeg was de eerste TD om te vergeten. Wat wil je als iedereen al familie is van elkaar. TD's dienen toch om aanstaande familie te vinden.

Enkele pagina's verder krijgen we een hele hoop informatie over bouwkampen op onze boterham gesmeerd, maar onze Leuvense boring raakt

daar wel door. Ondertussen verheugt de student zich met een eigen diploma en trekt vol vertrouwen de wereld in. Blijkbaar heeft de Klio het optimisme nog niet verlerd. Tapirke lijkt hieraan op pagina 21 iets te zullen doen. Het is immers zo dat Coens, stoere Westvlaamse telg (wij citeren), in december een definitieve beslissing neemt over het invoeren van een regentat Latijn. De facto werd dergelijke opleiding (met vooruitzende blik) reeds in een aantal regentaten ingevoerd. Op die manier komt de tewerkstelling van de klassieke filologen (90% in het onderwijs) helemaal in het gedrang. "Dit is niet zomaar een ernstige, maar een dodelijke klap voor de klassieke filologie". Blijkbaar een onderwerp om de Veto-schrijvers aan het werk te zetten.

Beurk

Wewuwsnitje en de dweven zergen is een verspreking van het gekende sprookje. Origineel, welja. Maar gelieve ook eens naar Vlaanderens ex-kabaretier Gerard Vermeersch te luisteren. Die bracht ooit bij de platenfirma Parsifal een plaat met bijna hetzelfde stukje uit. Misschien dat daarom schrijver dezes zijn naam verdraaide tot Mmrig.

Boeiend is wel dat "een goed verstaander daarom nog geen vogel in de hand heeft". Hetzelfde geldt voor het interview met de nieuwe pastoor van Vlezenbeek, zonder dat hier zeer merkwaardige zaken uit te onthouden zijn. Marc Kenis verzorgt een goede platenrubriek, hoewel onze smaken vaak niet overeenstemmen. De profenciaten zeggen veel, en het artikel "Peri ton tēs metriotētōs arēton" hebben we voorsnag niet gelezen. Wij lezen immers ook geen wiskunde.

Vanzwanske

Statuten veranderen stemrecht

BIOLOGIE — Op de vorige presidiumvergadering van dinsdag 6 november werden onder andere de vernieuwde statuten van de kring besproken. De vorige waren uit de tijd omdat er intussen een eigen Bioslokaal en een kursdienst bijgekomen waren. Het belangrijkste punt was echter het stemrecht om een presidiumvergadering. Tot nu toe konden alle biosleden hier hun stemmetje bijdragen. Volgens de nieuwe statuten die verse vicepreses Jan had uitgewerkt zou dat beperkt worden tot alle leden van het

presidium. Hiertegen was er wel wat protest zodat nu ook volmachters kunnen gegeven worden aan medewerkers en van de erkende werkgroepen ook iemand stemrecht krijgt. Toch waren er dan nog stemmen die voor een algemeen open stemrecht waren omwille van een grotere representativiteit. Maar de meesten vonden een zekere werking beter en vreesden bepaalde misbruiken (bijvoorbeeld bij erkenning van vrije verenigingen).

De lichtjes gewijzigde statuten werden tenslotte bij meerderheid aangenomen.

Patrick Boucneau

ADVERTENTIE

KULTUURLEVEN

maandblad voor cultuur en samenleving

Ravenstraat 112, 3000 LEUVEN tel. 22 92 21

10 maal per jaar (van januari tot december)

abbonement: 700 fr., studenten: 550 fr.,

(blijft in '85),

rek. 423-4385241-09.

oktober: - de jeugd van de derde wereld en de derde leeftijd van Europa
- de terugkeer van de goden

november: - «wij moeten de bevrijdingstheologen helpen»
- pelgrims en barbaren

december: - Vlaanderen anno 2000 (dossier)

telkens: 100 fr per los nummer.

U HOUDT VAN STRIPS?

KOM KIJKEN BIJ

J.M.LODDEWYX

TIENSESTRAAT 87
3000 LEUVEN

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERON
DE VLIJT
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E. A.
DAGBLADEN -
TIJDSCHRIFTEN

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18 u.

zaterdag
7 tot 14 u.

ADVERTENTIE

Embryo

LITERAIR

CONFRONTATIE MET HET BESTAANDE LITERAIRE ESTABLISHMENT

IN EEN REVOLUTIONAIRE GEEST GAAN WE DE CONFRONTATIE AAN MET HET BESTAANDE LITERAIRE ESTABLISHMENT // TRACHTEN WE EEN ZINVOLLE COMMUNICATIE OP TE BOUWEN MET

U schrijft essay's/poëzie/proza/haiku of bijvoorbeeld grotesken, jij pleegt beeldend werk - dat nog niet eerder gepubliceerd is - **jij/u kan het sturen naar het volgende adres (evenals voor inlichtingen, suggesties of voor het manifest) :**

**fazantendreef 5
2360 oud-turnhout**

U KRIJGT BERICHT BINNEN DE MAAND

SPK

Orwell op het podium

Zal dit tijdperk van voorgedrukt entertainment leiden tot de uitroeiing van alle cultuur? Het Australisch-Chinees kollektief SPK probeert de mensheid niet te behouden voor "cultuurcide", maar gooit wel alle audio-visuele middelen in de strijd om de verrotting zichtbaar en vooral hoorbaar te maken.

"Sydney, Australië, 1978. Terwijl in andere delen van het land punkbands als 'The Saints' en 'The Boys Next Door' furor maken, vormt de uit Nieuw Zeeland afkomstige psychiatrische verpleger Graeme samen met één van zijn patiënten SPK. Onder invloed van Duitse groepen als Can, Faust en Neu wordt met behulp van ritmeboxes, tapes en synthesizers gewerkt aan een geluid dat in ieder geval agressief is. Onconventioneel. Post-industrieel zelfs.

De muziek vertoont in die dagen overeenkomst met die van geestesverwanten als Throbbing Gristle en Cabaret Voltaire. Cut it up. Gestruktureerd lawaai, geluiden uit een donkere wereld. De groep maakt een single, doet optredens die het midden houden tussen performances en geluidsrituelen en verandert voortdurend van bezetting. Graeme blijft het brein achter SPK en zwerft langs wereldsteden als Parijs (1979) en Londen (1980) om in 1981 met een zoveelste lading (non)muzikanten verder te bouwen aan de inmiddels niet geringe underground-reputatie van zijn groep. De schrijver William S. Burroughs ziet SPK optreden en noemt ze sindsdien als zijn favoriete band.

Schaap

In 1982 wordt intensief getoerd in Europa en Amerika en de optredens van SPK worden zonder voorbehoud als sensationeel omschreven. Zo wordt tijdens een optreden in San Francisco een schaaap van zijn hersens ontdaan door ze er letterlijk uit te vreten en wordt het publiek in Londen verrast met een meterslange vuurtong, opgewekt door een vlammenwerper. Ook pleegt de groep illegaal gemaakte video's te vertonen die werden opgenomen tijdens een inbraak in de afdeling lijkschouwing van de universiteit van Sydney. SPK maakt de verrotting onduidelijk duidelijk. Niet om te shockeren, maar om te laten zien wat de realiteit is. De realiteit die gewoonlijk achter gesloten deuren bewaard en bewaakt blijft...

(1)

De groep, inmiddels herleid tot de kern Graeme Revell en Sinan, vestigde een brede undergroundreputatie in Europa door zijn controversiële podium- en videoshows. Sinan (van Chinese afkomst) levert vooral bijdragen aan de teksten en visuele aspecten, waarbij ze allerlei surrealistische invloeden verwerkt. Graeme Revell, verantwoordelijk voor de muziek, noemt als inspiratiebronnen onder andere de literatuur van Kafka en Nietzsche, de films van Fritz Lang, Bunuel en Tarkovsky, en de muziek van de Duitse avant-garde (Neu!, Can, enz.)

SPK?

De laatste tijd is er in hun muziek een evolutie van het ruwe ritmisch-industrieel geluid naar een meer toegankelijke oosterse stijl. Na de schitterende geluidskollages op de LP "Leichenschrei" ('82), verscheen de mini-

elpee "Dekompositionen". Eind '83 levert de single "Metal Dance" zelfs een zeer dansbare hit op. Daarop volgt een toernee door Europa en Australië. Onlangs is dan de nieuwe single "Junk Funk" verschenen.

De afkorting "SPK" stond achterenvolgens voor "Surgical Penis Klinik", "Sozialistisches Patienten Kol-

lektiv" (naar een aktiegroep van psychiatrische patiënten in Heidelberg), "Systems Planning Korporation" (een labo voor de ontwikkeling van chemische wapens) en "Sepuku" (Japans begrip voor rituele zelfdoding).

Op zondag 25 november is SPK voor het eerst in Leuven (vorig jaar waren ze

dé sensatie op het eerste Futurama-festival). Het voorprogramma is *Company of State*, een groep uit het Leuvense die reeds de aandacht trok met haar maxi-single "Still in the flesh".

Eddy Pollers

(1) Uit het maandblad "Vinyl", nummer 28.

Wat met de Aggregatieopleiding?

Wordt de aggregatieopleiding volgend jaar anders dan dit jaar? Komt er een extra-jaar, buiten de vakopleiding? Brengt deze verandering een studiedrukverhoging met zich mee? En zullen al die maatregelen een kwaliteitsverhoging van de opleiding met zich meebrengen? Deze vragen stellen we ons naar aanleiding van recente uitlatingen en beslissingen van onderwijsminister Daniël Coens.

Vorig jaar immers werd de regentaatsopleiding van twee jaar op drie jaar gebracht, en Coens beloofde dit jaar de aggregatie van licentiaten aan te pakken. Naar aanleiding hiervan stelde de V.I.R. (Vlaamse Interuniversitaire Raad) een nota samen over de aggregatieopleiding aan de unief, en stuurde deze op naar het ministerie van onderwijs. Omdat we als studenten bij dit alles zeer nauw betrokken zijn, richtte Kringraad vorig jaar een "werkgroep aggregatie" op. Deze werkgroep zette op papier wat ze dacht dat een ideale leraarsopleiding zou moeten zijn, en stelde een nota samen die op de Algemene Vergadering van de Kringraad werd goedgekeurd.

Dit jaar is het onze bedoeling zoveel mogelijk studenten over de problematiek in te lichten, en de werkgroep uit te breiden. Daarom:

INFO-AVOND AGGREGATIE

Maandag 3 december te 20.00u.

8ste verdieping fakulteitsgebouw L&W.

Deze informatieavond zal handelen over drie thema's: de problemen van de lerarenopleiding en de oorzaken ervan, het standpunt van de Kringraad, en de nota van de V.I.R. die we zullen toetsen aan onze eigen visie.

Deze informatieavond is bedoeld voor diegenen die zich interesseren voor deze problematiek, of voor onderwijs in het algemeen. Meer bepaald dus voor de studentenvertegenwoordigers van de kringen in de POC's (POK's), Fakulteits- en Departementsraden, en dergelijke. Daarbuiten is natuurlijk ook elke andere geïnteresseerde welkom. De tijd is gekomen dat je jezelf eens grondig inlicht over al deze zaken, want de komende maanden zal er heel wat te gebeuren staan, zowel binnen als buiten de studentenwereld! Tot maandag 3 december!

De werkgroep Aggregatie van Kringraad-ASR

Elliot Murphy in Leuven

New Yorker met Europese ziel

Elliot Murphy werd geboren in Long Island (New York), als zoon van een variété-show producer. Thuis kwam hij dan ook al zeer vroeg in aanraking met allerlei instrumenten (orgels, piano, akkordeon, xylofoon). Met 12 jaar kreeg hij zijn eerste gitaar. Elliot was niet zo'n beste leerling. Hij was een "hyper-aktief" kereltje. Zijn moeder besloot hem gitaarlessen te laten volgen om zijn overvloedige energie in banen te leiden, opdat hij zich beter op zijn schoolwerk zou kunnen concentreren. Dat draaide echter falikant uit: voortaan had hij enkel nog interesse voor muziek.

Aanvankelijk onderging hij vooral de invloed van figuren als Dylan, maar ook van meer rockgerichte groepen. Na zijn High School-periode trok Elliot met zijn broer Matthew naar Europa. Met beperkte middelen hielden ze het er zo'n twee jaar uit. In Rome kwamen ze aan de kost als straatzangers (hij schreef er zijn eerste songs) en zelfs als filmfiguren (bijvoorbeeld in Fellini's "Roma").

In 1972 keerde Elliot terug naar de USA, meer bepaald naar San Francisco. Daar begon hij als solo-artiest in het clubcircuit op te treden. Hij voelde echter vrij snel aan dat hij een groep nodig had om zijn songs volledig tot hun recht te laten komen. Met de hulp van zijn broer (tevens manager) vormde hij dus een groep, en keerde terug naar New York. Daar kwam hij terecht in de pre-punk underground. Hij deelde het podium met onder andere de New York Dolls en Patti Smith.

Lost Generation

In 1974 tekende hij een contract met een platenfirma (Polydor). Dat leidde tot een eerste elpee: "Aquashow". Deze plaat riep bij de kritiek vergelijkingen op met Dylan, Bowie en Lou Reed. Zijn vaak moeilijke, maar zeer sterke teksten zijn haarscherpe observaties van zijn omgeving. Omstreeks die tijd schreef Elliot Murphy ook de hoestekst bij een elpee van de legendarische Velvet Underground. Zijn stuk viel erg in de smaak bij Lou Reed die hem vervolgens binnenloodde bij RCA. Deze firma bracht zijn twee volgende elpees uit: "Lost Generation" ('75) en "Night Lights" ('76). Het succes van deze platen leidde tot een nieuw contract (Columbia), en een nieuwe elpee: "Just a story from America"; opgenomen in Londen met als muzikanten onder andere Phil Collins en Mick Taylor (ex-Rolling Stones).

Deze grillige evolutie met snelle wisselingen van platenfirma's gebeurde dus niet omdat men hem liet vallen; hij werd steeds voor een duurdere prijs verderverkocht. Dit alles had voor gevolg dat men overspannen verwachtingen ging stellen, en dat de zaken wat uit de hand liepen:

de artiest verloor de controle over zijn carrière.

Uit onvrede met deze gang van zaken trok Elliot Murphy zich een jaar terug uit New York om terug tot zichzelf te komen en grondig te overwegen wat hij eigenlijk wilde.

Egocentrisch

Het antwoord kwam in de vorm van een onverwacht succesvolle toernee in Japan, en nadien door Europa. Die verleende Murphy nieuwe inspiratie. In '81 bracht hij in eigen beheer "Affairs" uit en in '83 "Murph the Surf".

Op zijn meest recente elpee, "Party Girls/Broken Poets" ('84) werd hij onder andere bijgestaan door David Johansen. Dezelfde Johansen (afgelopen zomer nog live op Torhout-Werchter) wilde ooit Elliot Murphy als gitarist in zijn eigen groep. Murphy nam het aanbod echter niet aan: "Ik vrees dat ik te egocentrisch ben om alleen maar gitarist in een groep te zijn".

"Elliot Murphy & Band" komen op donderdag 22 november voor één koncert naar België en wel te Leuven. (Zaal Broadway/Lido).

Eddy Pollers

De Kunst van het Fotografieren

OOSTERLYNCK
OOSTERLYNCK
vlamingenstraat 79 leuven 016/237140

States op drift

Sandinisten winnen in Nicaragua

De eerste verkiezingen in Nicaragua sinds de omverwerping van Somoza in 1979, leverden de regerende Sandinisten een klinkende overwinning op. Vijf jaar revolutie heeft het vertrouwen van de bevolking in de bewindvoerders niet aangetast, wat blijkt uit de absolute meerderheid die de Sandinisten in het parlement behaalden met 66,97% van de stemmen. Dat is een opmerkelijk resultaat voor een land dat de laatste tijd steeds meer militair onder druk is komen te staan van vanuit Honduras en Costa Rica opererende rebellen die gesteund worden door de Verenigde Staten. De militaire waakzaamheid kost Nicaragua een zware economische inspanning.

De V.S. hadden de verkiezingen — reeds vooraf — tot een schertsvertooning uitgeroepen. Democratische garanties voor vrije verkiezingen met deelname van oppositiepartijen ontbraken, zo heette het. Om deze reden boycotte de belangrijkste oppositiegroep van Arturo Cruz, de CDN (een coalitie van kristen-demokraten, conservatieven en een patroonsorganisatie), eveneens de verkiezingen. Dat kwam Washington goed uit in zijn streven dit regime elke legitimering door democratische verkiezingen te ontzeggen. Nochtans lag de opkomst er hoog en konden de deelnemende oppositiepartijen vrij meetings organiseren en propaganda voeren.

De grootste oppositiepartij werd de liberale PLI, waarvan leider Godoy nochtans een boycot van de verkiezingen aangekondigd had. Hij deed dat

na een onderhoud in de Amerikaanse ambassade in Managua waar hij aan de druk van de V.S. om aan te sluiten bij de CDN-boycot toef. De Onafhankelijke liberale partij zou geen 11,5% van de stemmen gehaald hebben en de partijleider niet door een alerte achterban was teruggefloten. In elk geval illustreert dit wel de vrees van de V.S. voor deelname van alle partijen waaruit duidelijk de steun van de bevolking voor de Sandinisten zou blijken.

Contadora

Op diplomatiek vlak hebben de V.S. onlangs een offensief op gang gebracht dat tot doel heeft de Sandinisten te isoleren. Tot voor kort stonden de V.S. het vredesplan van Contadora (een initiatief van Mexico, Venezuela, Panama en Columbia) dat poogt de lont uit het Midden-Amerikaanse kruisvat te halen door van alle landen in de regio te eisen dat ze verdere wapenlevering en militaire inmenging stopzetten. Toen het initiatief kans op slagen leek te hebben — ook Nicaragua stemde mee met het plan in — en een pacificatie in zicht kwam, zetten de V.S. financieel en militair sterk afhankelijke staten als El Salvador, Costa Rica en Honduras onder druk om hun steun aan het plan in te trekken. Het vooruitzicht dat ook de Amerikaanse militaire adviseurs uit Honduras en El Salvador moesten verdwijnen, zinde Washington niet. Op 6 november publiceerde de Washington Post een vertrouwelijk regeringsdocument dat er op gaat dat de V.S. via hun bondgenoten Contadora hebben weten te blokkeren. Officieel steunen de V.S. Contadora...

Marck

Een delegatie van Belgische Euro-parlementslidende deelde de mening van de Reaganadministratie over de verkiezingen niet. Zij vond het verloop van de verkiezingen regelmatig en democratisch en was onder de indruk van de brede volkstem waarop de Sandinisten konden rekenen. Bij het Europese Parlement zullen zij een positief verslag uitbrengen om het regime op zijn minst het voordeel van de twijfel te gunnen, zoals één van hen het uitdrukte. Enkel Pol Marck, Leuvense Euro-parlementslid voor de EVP, vond de verkiezingen niet democratisch. De bijeenkomsten van de Sandinisten vergeleek hij met de nazi-partijdagen in Nürnberg. Hij stak een

Opleiding versus werkgelegenheid

KLIO — De studenten Klassieke Filologie en Oude Geschiedenis hebben zich op de presidiumvergadering van maandag 19 november gedistancieerd van de motie die eerder door de oudstudenten Klassieke Filologie en Oude Geschiedenis, verenigd in de *Classici Lovanienses*, was opgesteld en naar alle leden opgestuurd.

Die motie behelst drie punten: de licentiaten maken zich ten eerste zorgen over de kwaliteit van het onderricht Latijn dat de regenten te bieden zullen hebben. Hun opleiding is immers beperkt tot vijf uur Latijn per jaar, als derde optie binnen een regentaatsopleiding. Bovendien is het leerplan verouderd en is er voor de didactiek van het vak geen voorziening getroffen. Verder vinden de licentiaten het onverantwoord dat regenten Latijn kunnen geven op een ogenblik dat vele licentiaten nog moeilijk werk vinden. Ze vinden het tenslotte onaanvaardbaar dat er maatregelen zouden getroffen worden die de licentiaten Klassieke Filologie verdrijven uit het Lager Middelbaar Onderwijs.

De studenten van de kring Klio vinden de laatste twee punten van deze motie korporatistisch en kunnen er zich dan ook niet bij aansluiten: zij vinden dat er werk moet gemaakt worden van een degelijk regentaat Latijn en Grieks, waarbij het niet gaat om een derde optie. Ze zullen hun definitieve standpunt bepalen op woensdag 21 november 1984. (FH)

beschuldigende vinger uit naar de Sandinistische wijkcomitees die hij intimidatie verweet. Hij verzuimde evenwel die beschuldiging te staven met bv. een belangrijk aantal blanko-stemmen.

Militaire agressie

Ondertussen is de spanning tussen de V.S. en Nicaragua schrikbarend gestegen. De valse Amerikaanse beschuldiging als zou Nicaragua zich Russische Mig-gevechtsvliegtuigen aangeschaft hebben en de heisa daarrond, doen denken aan de Cuba-krisis. Deze eskalatie is duidelijk bedoeld om het land te militariseren en het regime in diskrediet te brengen. Het mobiliseren van een belangrijk deel van de bevolking voor defensie legt economisch een zware hypoteek op het land. Dit kan alleszins verhinderen dat Nicaragua model zou staan voor ontwikkeling. Want suksessen zijn er zeker geboekt, bv. inzake alfabetisering en gezondheidszorg.

In de toekomst zal Honduras dus blijven dienen als uitvalsbasis voor de contra's. Recent waren er nog de controlevluchten over de hoofdstad door Amerikaanse spionagevliegtuigen, de mijnen in de havens en het CIA-handboek met aanwijzingen voor economische sabotage en likwidatie van Sandinistische voormannen.

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Schultz weigerde verleden week de mogelijkheid van een Amerikaanse inval uit te sluiten. Wat op zich nog niet betekent dat zo'n inval naar het voorbeeld van Grenada in oktober '83 zal plaatsvinden. De Amerikanen verliezen immers bewust onrechtstreekse militaire agressie en inti-

midatie, waarop het land dan reageert door zich in het Oostblok te doen wapenen. Voor de VS is dit beter dan hulpprogramma's aan een gemengde economie. Daarmee zou dan aangetoond zijn dat het de Sovjet-Unie en Cuba zijn die Midden-Amerika destabiliseren. Een analogo verhaal gaat op in verband met de steun aan het gewapend verzet in El Salvador.

Er is een ander verklaringmodel dat de Oost-Westgenstelling sekundair acht en zegt dat sociaal onrecht en onrechtvaardige eigendomsstructuren verzetbewegingen onder het volk in het leven roepen tegen dictatoren en familieoligarchieën. Maar daar hebben de hard-liners in het Pentagon en het Witte Huis geen oren naar.

Jan Loyens

Weg met het onrecht

De Vierde Wereld-beweging Leuven stelt een documentaire film voor op 29 november 1984 in de zaal van de parochie Don Bosco te Kessel-Lo (Platte-Lostraat) om 20 uur. De film handelt over de extreme armoede en uitsluiting in onze samenleving.

De Vierde Wereld-beweging groepeerde sinds meer dan 25 jaar de armste, meest uitgesloten menselijke uit de samenleving, op lokaal, nationaal en internationaal vlak. Het hoofddoel van de beweging is, deze mensen stem te geven, hen middelen te geven om zich te organiseren. Dan pas kunnen zij als volwaardige partners in de samenleving optreden en voor hun rechten opkomen.

Voor de opname van deze 16 mm kleurenfilm, eind 1981, werd de medewerking gevraagd van mensen uit de Vierde Wereld uit verschillende landen. Uit België namen twee Nederlandstaligen en twee franstaligen deel. De film werd eerst voorgesteld aan Vlaamse gezinnen van de Vierde (vervolg op p. 8)

(vervolg van p. 2)

LEZERS

voor studentenaangelegenheden verschijnen. Sabbe is in goed gezelschap, want in interne blaadjes gaande van NSV, Protea, Pallieterke tot CDS werd mij een "gewelddadig" etiket opgeplakt en werd ik tot schande van de ASR gebrandmerkt. Recent is ook binnen het presidium van de kring Medika een hetze tegen mij ontstoken, wellicht geïnspireerd door dezelfde milieus. Zelden werd er inhoudelijk over mijn, over de honderd, artikels gedebatteerd, maar nagenoeg altijd fungeerde ik als voorwiel op de ASR te kappen. Nu Karel Meganck niet meer als vrijgestelde op Sociale Raad werkzaam is, heeft het NSV recent maar besloten om alle pijlen op mij te richten. Na de rellen van afgelopen woensdag word ik 'de promotor van anarchistisch geweld' genoemd, alhoewel ik er op geen manier bij betrokken ben geweest.

Laten we beginnen met deze heren te bevrijden van hun onrust, door vast te stellen dat ik reeds sinds begin oktober uit de Veto-redactie (de vaste redactie) ontslag heb genomen wegens te drukke bezigheden. Ik werk echter nog wel sporadisch mee, een free-lancer, zoals men dat omschrijft. Aan de andere kant roep ik de ASR en meer bepaald de Veto-redactie op, op geen enkele manier te zwichten voor dit soort demagogische chantagepraktijken. Als extreem-rechte pressiegroepen erin slagen enige invloed uit te oefenen op de samenstelling van de redactie, en het inhoudelijk beleid in het algemeen van dit studentenblad, staan we aan het begin van de volledige afbraak van de onafhankelijke prestaties van Veto als ASR-blad.

Luc Vanheerentals

DE SERIEUZE AVONTUREN VAN JOS VAN POLDERBOS

AD VALVAS

Germania

- Donderdag 22 november, om 20.00 u: film "De Vlaschaard" op 8° L & W. Organisatie departement Nederlandse literatuur
- Maandag 26 november 20.30 u: redaktievergadering "T Germaantje"
- Donderdag 29 november: poëzieavond in de fakbar. Organisatie Historia-Germania

Historia

- Donderdag 29 november: poëzieavond. Zie Germania

Klio

- Vrijdag 30 november-zondag 2 december: Klio-weekend in West-Outer

Merkator

- Donderdag 22 november om 21.00 u: Kantus in Kantine
- Maandag 26 november, 20.00 u: presidiumvergadering in 't Stuc

Psychologie

- Donderdag 22 november: jaarvergadering eerste kan
- Maandag 26 november-vrijdag 30 november: tentoonstelling in Cafeteria Psychologisch instituut
- Woensdag 28 november, 15.00 u: vergadering Kulturele Werkgroep (Shrink)
- Donderdag 29 november om 20.00 u: Kringvergadering (kringlokaal); agendapunten binnenleveren bij Dirk Antonissen
- Vakante betrekking: vertegenwoordiger voor Kringraad (ASR). Wordt verkozen op Kringvergadering. Meer info en kandidaatstelling bij Paul Nuyts

Wina

- Donderdag 29 november: praesidiumvergadering om 20.00 u in de Winkelder (agendapunten binnen voor maandag 19.00 u)
- Maandag 26 november: 2° lies gaat bowlen in de Naamsestraat om 21.00 u

